

Andras Róin heimaftur av Noregsferð:

Telefonverkið fyrirreikar seg til frá- landavinnuna

Andras Róin, telefonverksstjóri á veg í tyrilu á oljupall

Millum fyrirkomandi í Føroyum, sum eru við at fyrirreika seg til eina komandi oljuvinnu er telefonverkið. Andras Róin, nýggjur stjóri á Telefonverkinum tók av innbjóðingini at vitja oljuútbúnað í hjá Norsk Hydro í Noregi.

Eftir vitjanina spurdu vit Andras Róin, hvat hann hevði fingið burtur úr ferðini!

Hann vísir á, at hann vitjaði báðar oljuráðstevnur, sum vórðu hildnar í Havn herfyri og helt hetta høvið verða eina nátturliga og kærkomna uppfylging av ráðstevnunum í Norðurlandahúsinum.

Telefonverkið hevur sum so saknast eftir at vita, hvat tað eru fyrirreikar, kapacitetur og samskiptsmiðlar, sum ein oljuvinna brúkar.

„Eg haldi meg hava fingið nógv burtur úr. Talan er fyrst og fremst um radiosamband millum boripallarnar og til lands. Spurningurin er um teinarnir í Føroyum eru ov stórir, og tá er antin brúk fyrir fylgisveinaskipanum ella kaðalum út til fyrirkomandi. Men hetta liggur so enn longri úti í framtíðini.“

Andras Róin vísir á, at nógv av hesum liggur longri frammi í tíðini, so tað hann fegin vil vita nú er, hvat fyrirkomandi, um tær ætla at lata upp skrivstovu í Føroyum, vænta sær av føroyska telefonverkinum! Skulu tey hava ISN beinavegin, videoráðstevnur osfr. so skal Telefonverkið helst vita tað skjótt.

Andras Róin heldur ikki, at føroyingar eru ov tíðliga

á veg. Tvørturímóti er neyðugt nú sjálvir at søkja sær vitan og kunnleika. Hann var til sera glaður fyrir at vera við á ferðini.

„Pengar eru ikki nakar trupulleiki hjá hesum fyrirkomandi. Kunnu vit tí ikki lata vørna, tá tær hava brúk fyrir henni, so er vandi fyrir, at onkur annar kemur og gera arbeiðið.“

Verður talan um leiting á føroyskum øki, og tað sær tað út til, so roknar telefonverksstjórin eisini at fáa nakrar heilt stórar kundar í føroyskum høpi.

Andras Róin dylur tí ikki fyrir, at telefonverkið brynjar seg út til eina komandi oljuvinnu. „Vit hava sett arbeiðsbólk og hava umrøtt spurningin fleiri ferðir. Vit eru klárir og skulu so skjótt sum gjørligt vita, hvønn tørv oljufelagini hava.“

Vilja brúka okkum

Andras Róin sigur, at tær fyrirkomandi hann hevur tosað við á vitjanini, eru fyrirkomandi, sum ikki hava hug at fara aðrar vegir enn til føroyskar fyrirkomandi.

„Kunnu teir fáa vørurnar teir hava brúk fyrir í Føroyum, so vilja tey hava tær. Nú eru tað bara vit, sum hava fjarskiptistænastu í Føroyum og kunnu vit ikki lata hesa tænastuni, so stendur illa til.“

Telefonverksstjórin, sum sigur seg hava fingið nógv burtur úr túrinum, heldur, at føroyingar eiga at vera meira uppsøkjandi parturin og siga, hvat vit klára.

Føroyska ferðalagið á veg umborð á tyrilu, sum flytir tað út á oljupall í Norðsjónum

Pál Weihe, arbeiðsmedisinari:

Nógv at læra av trygdini í oljuvinnu

Millum føroyingarnar, sum vitjaðu Norsk Hydro herfyri var eisini Pál Weihe, lækna-stjóri og arbeiðsmedisinari. Hann umboðar sum so sjúkrahúsverkið í sambandi við tilbúgving í frálenda-vinnuni og ynskti hann við hesum túrinum at fáa nakað at vita um hesi viðurskipti.

„Eg havi lært ein hóp á hesum túrinum. Eg fór við og hugsaði, at oljuvinnan arbeiðsmedisinsk sáð er ein sera høvð vinna, og eg komi aftur við einum rimuliga sterkum varhuga av, at so er als ikki. Teir, sum í hvussu er skipa fyrir hesi vinnu hjá Norsk Hydro, hava sett sær sum mál, at talið á vanligu vanlukkunum ikki bert skal minskast men heilt burturbeinast.“

Á ferðini í Noregi vitjaði Pál Weihe tvey stór arbeiðs-pláss í oljuvinnuni, ein oljupall og eina útgerðarstöð. Bæði hesi høvdu hagtøl, sum vístu, at av 100 fólki í arbeiði í meira enn 800 dagar, hevði eingin verið úti fyrir eina vanluku, sum hevði við sær, at fólk máttu gevast at arbeiða. Hetta er stórliga imponerandi heldur Pál Weihe.

Hann sigur seg hava fingið nógv burtur úr. „At siggja idealið um, at vanlukkur kunnu fyrbyggjast, og at tað ber til eisini í eina so ringari bransju sum í frálenda-vinnuni, er ein stór íblástur, tí ber tað til har, so ber tað eisini til í øðrum vinnum.“

Læra av royndum

Pál Weihe heldur, at sjálvit um vit ikki finna olju við Føroyar, so kann hetta arbeiðslagið, sum finst í hesi vinnu, eftir hansara meta

heilt greitt gagna okkum sum eitt framkomandi virkusamfelag - bæði teoretiska síðan um sannlíki fyrir góðum úrslitum og so praktiski máttin at leggja arbeiði til rættis.

„Vit sóu m.a., hvussu tey hjá Norsk Hydro áleggja øllum sínum arbeiðsfólki at gera skrivligar viðmerkingar um alt, sum tey vóru út fyrir og sum kundi gerast ein vandamikil støða. Tað er sera skilagott gjørt, tí harvið fær tú øll tey, sum eru í arbeiði til at hava eyguni opin fyrir broytingum, sum kunnu gera arbeiðið tryggari - og ikki bara professionalisera tað á einum spískum toppi.“

Gott alternativ

Hvat heldur Pál Weihe um eina komandi føroyska frálenda-vinnu!

„Sum vanligur borgari má eg siga, at tey element av háteknologi, telduteknologi, av háteknologiskum maskinarii til tess at fáa oljuna væl í land og avskipað so sum vit sóu á túrinum er bæði hugtakandi og mennandi, serliga í einum landi sum okkara, har vit nú í mong ár hava tosað um, at vit hava ein tørv á at fáa eitt alternativ til fiskivinnuna, tí fiskivinnan er so sárbar, tá t.d. toskastovnurin svikur og nú t.d. upsín. Tað er sum at standa á einum beini. Tað gongur væl, tá tú stendur, men tað skal lítið til, at tú kemur út av javnvág, so har vildi ein slík vinna, har tú helt fram við okkara traditiónum at arbeiða á havinum, eftir míni hugsan, verið sera kærkomandi.“

Pál Weihe á veg út á oljupall at kunna seg við trygd

Í eina oljuvinnu vilja vit framvegis arbeiða á havinum men uppá ein meira avaseraðan máta, har vit brúka framtíðar teknifrøði.

Uppá fyrispurning um vit eru í so tíðliga úti at fyrirreika okkum til eina oljuvinnu, sum kanska liggur langt frammi í tíðini sigur Pál Weihe, at teir hjá Norsk Hydro eisini spurdu um vit høvdu nøkur hugskot. Eg svaraði teimum eftir bestu sannføring, at tað, sum teir høvdu greitt okkum frá, vildi eg hildið, at allir føroyingar høvdu havt gagn av at hoyrt. Men tá tíverri ikki øll kunnu siggja teirra arbeiðs-pláss, so kundi ein tikið tað næstbesta tvis. at farið runt landið, bygd av bygd og víst filmar og annars greitt frá og givið fólk høvi at tosa við oljufólk. Tað hevði verið ein rimulig fyrirreiking til oljuvinnu í Føroyum.

Oljuvinnan má eisini koma niður av hæddunum og blíva eitt fyrirbrigdið sum eitthvørt annað arbeiði. Tað má eisini blíva gerandi-

isdagur og ikki bara nakað sum vit tosa um í tí fjarða.

Pál Weihe heldur ikki føroyingar hava orsök til at vera óttafullir fyrir eina oljuvinnu. „Her er talan um eitt vanligt arbeiði, og havi eg hoyrt rætt og sæð rætt, so er oljuvinnan eitt fyrirbrigdi, sum norðmenn hava megnað at integrera væl og fríðliga inn teirra samfelag, og í tí ljósi er eingin grund at vera óttafullur.“

Uppá fyrispurning um hann vónar, at tað er olja við Føroyar, sigur Pál Weihe, at hetta hevur ikki mest at siga fyrir seg í løtuni. Tað hevur meira at siga, at at vit nú fyrirreika okkum væl. Hann heldur, at sjálvt leitingin er kanska eins umráðandi sum tað at pumpa gullið upp, tí hon er meirandi fyrir samfelagið.

„Vit vera ikki eitt gott og lukkuligt samfelag bara tí at vit fáa pengar. Tað skal annað til fyrir at fáa eitt samfelag í trivna, men tá tað er sagt, so vóni eg, at vit finna olju.“